

आर्त्तो बः तन्न मरणा शोचा वान् ॥ ४५ ॥ अर्थेन प्रयोजने न तीर्थयात्रा व्यपदेशेन जीविकाद्यर्थीयो धनं लिखेत यो बाक्यार्थमेभिस्संदेहाभ्यामंत्रयति दातारमभिमुखो करोति तस्यापि अनृतंगवान्तमेव स्मृतं ॥ ४६ ॥ वेदत्र
ते चारित्र्यं च ये पांशुनास्ति ते येन यंत्रवच्चंद्रयुक्तं यथास्था तथा भ्राद्धपरि विध्यन्ते तस्य ॥ ४७ ॥ कौजनपात्रे ऽबक्षिष्टमुच्छेषः तेन सहितं परिशोधयेत्स्थाल्यामवशिष्टं प्रतीक्षते येषां पाकपयो स मेवाध्याग्यादिकमस्ति न कु
स्तलादीनाम् भोजनय ॥ ४९ ॥ तद्भक्ताः चारित्र्यमेव भक्तो ऽन्ते तद्जीवनं ये वांते तद्गृहाः तदेव गृहे स्थायै र्वेधांते तल्लंङ्घनं केदावभिभव सामर्थ्यं अपाश्रयः परलोकागमना संवर्धनं अर्थे प्रयोजनेन सस्ये वाधि नो भवे

आ शौचो ब्राह्मणो राजन् योऽभीयाद्ब्राह्मणादिषु ॥ ज्ञानपूर्वमथो लोभान्तस्याधर्मा गवानृतं ॥ ४५ ॥ अर्थेनान्येन यो लिप्से कर्मार्थेनैव भारत ॥ आमंत्रयति राजेन्द्र
तस्याधर्मो नृते स्मृतं ॥ ४६ ॥ अवेदव्रतचारित्रास्त्रिभिर्वर्णैर्युधिष्ठिर ॥ मंत्रवित्सरिविष्यंते तस्याधर्मा गवानृतं ॥ ४७ ॥ युधिष्ठिर उवाच पित्र्यं बाण्यथ
वा देवं दीयते यत्पितामह ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं दत्तं केषु महाफलं ॥ ४८ ॥ भीष्म उवाच येषां दाराः प्रतीक्षंते स बृष्टिभिव कर्षकाः ॥ उच्छेषपरिज्ञो बहिता
न्भीजययुधिष्ठिर ॥ ४९ ॥ चारित्रनिराजन्ये कृत्वाः कृशानृतयः ॥ अर्थिनश्चोपगच्छति तेषु दत्तं महाफलं ॥ ५० ॥ तद्रक्तास्तद्रुहाराजंस्तद्वलास्तदपाश्र
यः ॥ अर्थिनश्च भवंत्यर्थी तेषु दत्तं महाफलं ॥ ५१ ॥ तस्करेभ्यः परेभ्यो वा ये भयातो युधिष्ठिर ॥ अर्थिनो भोक्तुमिच्छंति तेषु दत्तं महाफलं ॥ ५२ ॥ अकल्ककस्य
विप्रस्य रौक्ष्यात्करकृतात्मनः ॥ बटवो यस्य भिक्षंति तेभ्यो दत्तं महाफलं ॥ ५३ ॥ हतस्वाहृतदाराश्च ये विप्रादेना संप्लवे ॥ अर्थार्थमभिगच्छंति तेभ्यो दत्तं महा
फलं ॥ ५४ ॥ व्रतिनो नियमस्थाश्च ये विप्राः श्रुतं संमताः ॥ तस्मात्स्यार्थमिच्छंति तेभ्यो दत्तं महाफलं ॥ ५५ ॥ अत्यक्ताश्चार्थमेषु पाषंडसमयेषु च ॥ कृश
प्राणाः कृशायनास्तेभ्यो दत्तं महाफलं ॥ ५६ ॥ कृतसर्वस्वहरणानिर्दीषाः प्रभविष्णुभिः ॥ स्पृहयंति च भक्तान्तेषु दत्तं महाफलं ॥ ५७ ॥ तपस्विनस्तपोनि
ष्ठास्तेषां भैक्षचराश्च ये ॥ अर्थिनः किं चिदिच्छंति तेषु दत्तं महाफलं ॥ ५८ ॥ महाफलविधिर्दाने श्रुतस्ते भरतर्षभ ॥ निरयं येन गच्छंति स्वर्गं चैव हितच्छृ
णु ॥ ५९ ॥ गुर्वर्थमभयार्थं वा वर्जयेत्तस्मै ते वै निरयगामिनः ॥ ६० ॥

ति न संयग्रहार्थं ॥५१॥५२॥ रौक्ष्यात् शरिखात् करे कृतः आलेवात्मा जीवमनं हस्ते गृहीतान्नस्य चटवः क्षयातीः मद्यं रेहिम ह्यं देहीतियानं ते नैभ्योऽतिदरिद्रेभ्यः ॥५३॥ कृतेति पाठेऽपि कृतं हिं स्मितं दूरीकृतं हतमि
त्येवार्थः ॥५४॥५५॥ चः पादपुरणार्थः पावंडानोऽसमयोमर्यादायेषु यमेषु तत्र अरु-क्रांताः अत्यंतं न तो दूरे स्थिताः ॥५६॥ क्रच्छान्मेव स्पृहयंति न स्वादु अतएव न च वृथी स्वादुत्वेनाभीप्सितत्वादनस्य किंतु
गतीं पुरणायथा कथं चि कृतं यंत च स्वयमेव भरणे कर्तव्यमित्याशय वंत इत्यर्थः ॥५७॥५८॥ अभयार्थं भयनि वृत्तिरूपं प्रयोजनम् ॥६०॥